I Desire Hesed, Not Sacrifice

פַּעַם אַחַת הָיָה רַבַּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאי יוֹצֵא מִּיְרוּשְׁלַיִם, וְהָיָה רַבִּי יְהוֹשֵׁעַ הוֹלֵךְ אַחֲרָיו וְרָאָה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב. אָמֵר רַבִּי יְהוֹשֵׁעֵ: אוֹי לָנוּ עַל זֶה שֶׁהוּא חָרֵב, מְקוֹם שֶׁמְּכַפְּרִים בּוֹ עֲווֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל! אָמֵר לוֹ רַבַּן יוֹחָנָן בֶּן זַכָּאי: בְּנִי, אַל יֵרַע לְךָּ. יֵשׁ לָנוּ כַּפְּרָה אֲחֶרֶת שֶׁהִיא כְּמוֹתָהּ. וְאֵיזוֹ! גְּמִילוּת חֲסָדִים, שֶׁנֶאֱמֵר: כִּי חֶסֶד חָפַּצְתִּי וְלֹא זָבַח.

Once, Rabban Yohanan ben Zakkai was leaving Jerusalem and Rabbi Yehoshua, who was walking with him, took note of the ruined Temple. Said Rabbi Yehoshua: Woe is us on account of that which is ruined, that place in which we might atone for the sins of Israel! Rabban Yohanan ben Zakkai replied: My son, do not be troubled. We have another means of atonement that is its like. And what is that? Gemilut hasadim/deeds of loving kindness, as it is said: *For I desire hesed/kindness, not sacrifice*. (Hosea 6:6)

(Avot d'Rabbi Natan, chapter 4)